

בית משפט השלום בחיפה

25 נובמבר 2009

ת"א 2742-09-08 כהן נ' ברנס ואח'

1

בפני כב' השופטת חנה לפין הראל

תובעת/נתבעת שכנגד אלונה כהן

נגד

נתבע/תובע שכנגד יהודה ברנס

2

3

פסק דין

4

5

6

7

1. בפניי תביעה ותביעה שכנגד.

8

9

2.. התובע שכנגד, מר יהודה ברנס (להלן: "הנתבע"/"התובע שכנגד") הגיש בקשות למתן פסק דין

10

בהיעדר הגנה ובקשה למתן צו עיקול על הדומיינים WWW.BDSMISRAEL.COM ו-

11

WWW.BDSMHAIFA.CO.IL לשם הבטחת ביצוע פסק הדין שינתן.

12

13

3. לאחר שמיעת הצדדים, החלטתי ליתן פסק דין בתביעה העיקרית ובתביעה שכנגד.

14

15

4. עניינה של התביעה העיקרית והתביעה שכנגד, ניסוב סביב דומיין

16

WWW.BDSMHAIFA.COM (להלן: "הדומיין"), אשר התובעת, הגב' אלונה כהן (להלן:

17

"התובעת"/"הנתבעת שכנגד") טוענת, כי נרכש מכספה, ומבקשת להורות לנתבע להעבירו על שמה.

18

מנגד, טוען הנתבע בתביעה שכנגד, כי הינו עוסק המספק שירותי אחסון אתרי אינטרנט, וכי התובעת

19

נותרה חייבת לו סך של 7,800 ₪ נכון לשנים 2007-2008, בעבור השכרת שרת שרכש עבורה לאחסון

20

הדומיין וסך של 500 ₪ בגין שעת עבודה עבור "הגשת בקשת חידוש דומיין" לשנת 2009 ודמי חידוש

21

ובסך הכל 8,300 ₪, לא כולל הוצאות משפט וייעוץ משפטי.

22

23

5. תחילת ההליכים בתיק, בבקשה למתן צו מניעה זמני שהגישה התובעת, ב- 4/9/08, כנגד הנתבע

24

ומר חג'בי אשר (להלן: "מר חג'בי") המונע שימוש, העברה או מכירה של הדומיין, לרבות להורות

25

לנתבע להעביר אותו אליה, הואיל והינה בעליו החוקיים.

בית משפט השלום בחיפה

25 נובמבר 2009

ת"א 2742-09-08 כהן נ' ברנס ואח'

1 לטענת התובעת, סטודיו "בדסמ" חיפה שייך לה. מר חגיבי, מחברת "טופסי" בנה עבורה ב- 10/05
2 שבלונה של אתר "בדסמ" על מנת לקדם את עסקה באינטרנט. ה- WWW.BDSMHAIFA.COM
3 אוחסן על גבי השרתים של מר חגיבי.
4 לקראת סוף שנת 2006, עלו היחסים בין השניים על שרטון, משלא העביר את הדומיין לאחזקתה.
5 התובעת פנתה לנתבע בעל חברת JBS שרתים, בכדי שיעניק לאתר שירותי אחסון שרת. הדומיין
6 הועבר לחברת JBS. מר ברנס הבטיח לה, כי הדומיין יועבר על שמה במשך הזמן. בעקבות סיום
7 ההתקשרות בין הנתבע לתובעת, הוחלף השרת של חברת JBS ברנס יהודה, בשרת של חברה אחרת.
8 לאור זאת פנתה המבקשת למר ברנס להעביר את הדומיין על שמה. דא עקא, הואיל ומר ברנס ומר
9 חגיבי קשרו קשר ביניהם לביצוע פשע, לטענתה, החלו לסחוט ממנה כספים. הנתבע טען כביכול היא
10 חייבת לו, וכי מר חגיבי מעוניין לקנות את שם הסטודיו במשותף עם אחרים, כל זאת במטרה להונות
11 אותה.
12 הנתבע טען כנגדה, כי היא חייבת לו סך של \$1,500 בעבור השרת.

13
14 **לבקשה צורפו המסמכים הבאים :** תעודת זהות של התובעת; הגשת תלונה במשטרה על ידי
15 התובעת ב- 3/9/08, אשר לטענתה הוגשה כנגד הנתבע; הפקדת סך של 200 ₪ לטובת הנתבע על ידי
16 הגב' גורביץ מרגריטה ב- 24/8/08; העתקי קבלות מחברת טופ-סי וממר חגיבי, בעבור סכומים
17 שהתקבלו מהתובעת; מסמך אינטרנט בדבר שמות מתחם, הסבר אודות שירותי חברת JBS; תעודת
18 עוסק מורשה של התובעת מיום 27/4/08.

19
20 **6. צו זמני ניתן ביום 4/9/08.**

21
22 7. ביום 23/9/08 התקיים דיון, במעמד הצדדים לרבות מר חגיבי, שלאחריו הוגש כתב התביעה
23 העיקרי. נטען כי הן הנתבע והן מר חגיבי הודו שהדומיין שייך לה, אלא שהנתבע טוען לקיומו של
24 חוב, אשר כל פעם משנה את גובהו, ללא כל הוכחה. אין להתחשב באמור בקלטת שנשמעה בדיון,
25 לפיו היא חייבת לנתבע 3,200 ₪. השיחה התקיימה בשנת 2007, והושמעה מחדש במועד בו טוען
26 הנתבע כי לא הייתה חייבת לו דבר. גם אם קיימת מחלוקת כספית, אין הנתבע זכאי להחזיק
27 בדומיין. היא מוכנה לשלם את סך של 50 ₪ או 200 ₪, שהנתבע שילם בעבור הדומיין בפעם השנייה.

28 **לכתב התביעה צורפו המסמכים הבאים, אשר לא אוזכרו עד עתה :**

29 דף פירוט חשבון שלא ברור של מיהו ומהו – כתוב בו פעמיים "העברה באינט 700 – 800" מ- 29/1/08
30 ו- 31/12/07; הפקדות לטובת הנתבע על ידי התובעת – מ- 25/9/06 על סך 210.30 ₪, מ- 11/9/07 על
31 סך 810.30 ₪; מ- 28/5/08 על סך 1620 ₪; הוראה, אשר לא ברור על ידי מי ניתנה, להעברה לנתבע
32 סך של 1,000 ₪, מיום 3/12/07

בית משפט השלום בחיפה

25 נובמבר 2009

ת"א 2742-09-08 כהן נ' ברנס ואח'

8. הנתבע טען במסגרת כתב ההגנה והתביעה שכנגד, כי התובעת פנתה אליו בשלהי שנת 2006, בבקשה לאחסן אתר שהיא מפעילה WWW.BDSMHAIFA.COM. עם תחילת ההתקשרות בין הצדדים הוצע לתובעת אתר פשוט בסכום של 780 ₪ לשנה, אלא שלאחר תחילת העבודה ולאחר שהתברר, כי האתר מצריך שטח רב בדיסק הקשיח ויוצר עומס על השרת, וכי יש צורך ברכישת שרת, הוצע לתובעת לרכוש שרת ולקבל את יתר השירותים מהנתבע. לאחר שהתובעת סירבה לרכוש שרת בשל עלותו, הוסכם בין הצדדים כי הנתבע ירכוש, והוא יושכר לה תמורת עלות חודשית. טרם סגירת העסקה התובעת הפקידה מקדמה בסך 1,800 ₪ עבור חודשי **אוגוסט-ספטמבר 2006**.

תחילת ההתקשרות ביניהם הייתה ב- 1/07, והוסכם בעל פה, כי ההתקשרות תהיה ל- 24 חודשים, תמורת עלות חודשית של 800 ₪ בעבור השכרת השרת. הנתבע טוען, כי התובעת לא עמדה בהתחייבויותיה, פעם שילמה לו ופעם לא, ואף נהגה בחוסר תום לב, בכך שהעבירה את רוב שירותיה לשרתים של חברה מתחרה. לאחר שבאוגוסט 2008 לא עלה בידו ליצור קשר עם התובעת והחוב גדל, עצר הוא את פעילות השרת, או אז יצרה עימו קשר והוסכם כי תשלם על חשבון החוב סך של 200 ₪ ותמשיך להפקיד כל שבוע עד לסגירת החוב. גם בהסכם זה לא עמדה התובעת. התובעת נותרה חייבת לנתבע סך של 7,800 ₪ נכון לשנים 2007 – 2008. בהקלטה של התובעת אשר בוצעה ב- 8/9/08 הודתה, כי חייבת סך של 3,200 ₪ בעבור 4 חודשים, דהיינו מודה כי התחייבה לתשלום סך של 800 ₪ בחודש.

התובעת סירבה לשלם בשנת 2007 בעבור הדומיין, הואיל והקימה אתר אחר WWW.BDSMISRAEL.CO.IL, אשר מחליף את הדומיין, והוא, ברשותה, רכש את האחרון בכספו. עוד טען, כי רכישת שם הדומיין הוא לשנה אחת בלבד. בשנת 2009 הגיש בקשה לחידוש הדומיין לשנה זו, ולאחר הדיון שהתקיים בבית המשפט, הציע לתובעת שתשלם לו בעבור כך, אלא שהיא סירבה.

המסמכים שצורפו על ידי התובע שכנגד : טבלת מעקב התשלומים ואופן צבירת החובות של התובעת, נכון לשנים 2007-2008; חשבונית מס קבלה 02/000012 אשר הונפקה לתובעת על ידי הנתבע על-סך 1,000 ₪ ביום 8/12/07; חשבונית מס 01/000126 מיום 24/8/08 על סך 200 ₪, חשבונית מס 01/000124 מיום 28/5/08 על סך 1,600 ₪; חשבונית מס קבלה 02/000009 מיום 13/9/07 על סך 1,600 ₪; הצעת מחיר לרכישת שרת ואירוחו בחוות השרתים על ידי 013, מיום 30/11/08.

כתב הגנה לתביעה שכנגד לא הוגש על ידי התובעת.

בית משפט השלום בחיפה

25 נובמבר 2009

ת"א 2742-09-08 כהן נ' ברנס ואח'

9. בדיון אשר התקיים ביום 23/09/08 העידו התובעת, בעלה - מר כהן, הנתבע ומר חג'בי. מר חג'בי אישר, כי הדומיין שנרשם על שמו נקנה בעבור התובעת מכספה. התובעת היא זו שביקשה ממנו שירשום אותו על שמו. שולם על ידו לאיגוד האינטרנט האמריקאי 50 ₪ בערך. התובעת לא נותרה חייבת לו בעבור השירות שנתן לה. הואיל והאתר גדל, ולא היה מעוניין, שיחיה אתר או דומיין על שמו, העביר את הדומיין לנתבע לבקשת התובעת.

הנתבעת בעדותה הסבירה, כי יש הבדל בין אחסון אתר לבין העברת דומיין. מר חג'בי בנה את השבלונה של האתר והעבירו לנתבע, הפנייה מצידה לנתבע הייתה שיעשה לה את האתר, ולא את הדומיין. ההסכמה ביניהם הייתה, כי היא תשלם לו 400 ₪ לחודש. הסיבה בגינה הפסיקה את עבודתה עם מר חג'בי הינה, כי האתר החל להיות גדול והלה לא מאחסן אתרים גדולים. לדבריה, הנתבע אינו עקבי בטענתו לחוב מצידה, כל פעם טוען לסכום אחר. הנתבע לא נענה לבקשה מחודש יולי להמצאת חשבוניות. אין היא חייבת לנתבע דבר והיא שילמה לו מעל ומעבר, אם הנתבע סבור שהיא חייבת לו שיגיש חשבוניות. בדומיין שלה משתמש אדם בשם צחי רייפר.

מנגד, הנתבע בעדות טען, כי התובעת נותרה חייבת לו בסביבות 10,000 ₪. הוא רכש בעבורה שרת בסך של \$2,000, ואחסן ותחזק אותו בשבילה, כאשר סוכם בעל פה, שהיא תשלם לו למשך 24 חודשים סך חודשי של 800 ₪. הדומיין הותקן ב- 1/07.

הנתבע אישר את האמור על ידי מר חג'בי, ולדבריו הסיבה שבכל זאת טוען, כי הוא בעל הדומיין הינה, כי הוא זה אשר חידש את הדומיין ושילם עבורו. כיום הוא הבעלים של הדומיין אשר קנה אותו מאיגוד האינטרנט האמריקאי.

עוד טען הנתבע, כי הדומיין כביכול אצלו, אך משרת את התובעת, כל מי שנכנס אליו מגיע לאתרי התובעת. הפעם הראשונה שהתובעת שילמה בעבור השירותים היה ב- 5/08.

במהלך הדיון הושמעה שיחה בין התובעת לנתבע, ממנה הבין בית המשפט, כי התובעת מסכימה כי עד לחודש אוגוסט קיים חוב של 3,200 ₪ והנתבע טוען שהחוב הוא 6,200. התובעת ביקשה להעביר על שמה את הדומיין, והבהירה בשיחה כי תאסוף את כל ההפקדות שהיא העבירה באותה שנה.

בסופו של הדיון, התובעת התבקשה להגיש את כל הקבלות וההוכחות שיש לה לעניין הכספים ששילמה לנתבע, והנתבע התבקש להגיש מסמכים התומכים בטענותיו.

בית משפט השלום בחיפה

25 נובמבר 2009

ת"א 2742-09-08 כהן נ' ברנס ואח'

10. ביום 16/2/09 הגישה התובעת בקשה למחיקת כתב הגנה וכתב התביעה שכנגד, בתואנה שלא הוגשו טענות הנתבע/תובע שכנגד במועד, בהתאם להחלטת בית המשפט מיום 23/9/08.

1. בקשות התובע שכנגד למתן פסק דין בהיעדר הגנה ולמתן סעד זמני

הבקשה למתן פסק דין, נעוצה באי הגשת כתב הגנה לכתב תביעה שכנגד.

בנוסף הגיש בקשה למתן צו עיקול על הדומיינים WWW.BDSMISRAEL.COM ו- WWW.BDSMHAIFA.CO.IL לשם הבטחת ביצוע פסק הדין. לטענתו, לאור חוסר מעש מצד התובעת וחוסר שיתוף פעולה העולה מהתנהגותה ויחסה להליך, קיים חשש כי תבריש נכסים, דבר העלול לסכל את ביצוע פסק הדין.

התובעת באמצעות הדומיינים הללו מפרסמת את השירותים אותם היא מספקת ומוכרת שטחי פרסום בעלות של 500 ₪ לחודש לכל ספק, והואיל והיא לא תסכים לאבד את אחזקותיה בדומיינים, אשר משמשים כמקור הכנסה, יוכל הוא להשתמש בעיקול כמנוף לקבלת כל כסף אשר יפסוק בית המשפט לטובתו.

12. ביום בו הוגשו הבקשות, נערך דיון, בנוכחות בעלה של התובעת, הנתבע ובא כוחו. בעלה של התובעת, אישר כי לא הוגש כתב הגנה בתביעה שכנגד והם מבקשים לבטלה. הציע לשלם 7,000 ₪ ב- 10 תשלומים, הואיל וזוהי יכולתם. לדבריו, התובעת לא הגיעה לדיון, בשל מצב בנם, והואיל ולא קיבלו הזמנה לדיון, ולו נודע שהוא מתקיים רק משום שהסתכל באינטרנט.

13. ב- 23/8/09 קבעתי, כי אין מקום ליתן פסק דין בהיעדר הגנה בתביעה שכנגד, שכן היא לא הומצאה לכתובת המגורים של התובעת. כן, עד היום לא הומצא אישור רפואי לטענת בעלה של התובעת, מר כהן, לפיהן התובעת לא התייצבה לדיון ההוכחות מחמת היזקקות בנה התינוק לטיפול רפואי. אי לכך, ניתנה אורכה של 10 ימים לנתבעת שכנגד להמציא כתב הגנה וכי בהיעדר תתקבל הבקשה.

עד לכתיבת שורות אלו לא הוגש כתב הגנה לתביעה שכנגד.

דיון

14. לאחר עיון בתביעה ובתביעה שכנגד, ולאחר ששמעתי את הצדדים, נחה דעתי כי דין התביעה העיקרית להידחות ודין התביעה שכנגד להתקבל באופן חלקי.

15. בכל הנוגע לתביעה העיקרית, לא מצאתי להטיל דופי בעדות מר חגיבי, כי הדומיין הועבר לנתבע לאור בקשת התובעת. התובעת מצידה נקטה בחוסר מעש, לא הציגה מסמכים אשר נדרשה כאמור בדיון מיום 23/9/08, ולא עלה בידיה להוכיח כי אינה חייבת דבר לנתבע. אי לכך, משנותרה חייבת לנתבע, בצירוף נסיבות שיפורטו בהמשך, אין להורות על העברת הדומיין על שמה.

בית משפט השלום בחיפה

25 נובמבר 2009

ת"א 2742-09-08 כהן נ' ברנס ואח'

16. בכל הנוגע לתביעה שכנגד, אני מאמינה לנתבע, כי התובעת נותרה חייבת לו בעבור שירותיו, עם זאת הסיבה בגינה מצאתי לנכון לקבל את התביעה שכנגד רק באופן חלקי (הסכום שהודה מר כהן כי התובעת חייבת לנתבע) הינה, כי לא עלה בידי הנתבע להוכיח את גובה החוב באופן חד משמעי. שני הצדדים הינם עוסקים מורשים, אשר חזקה עליהם כי בידיהם מסמכי הנהלת חשבונות. איש מהצדדים לא טרח להמציא את מלוא החשבוניות והקבלות, אישור מרואה חשבון או כל אסמכתא אחרת, אשר יאשרו את גובהו של החוב, על אף שניתנה להם הזדמנות לעשות כן, לאחר הדיון שהתקיים ביום 23/9/08. הלכה היא, כי הימנעות מהבאת ראיות פועלת לרעת הצד שנמנע מלהביאם. במקרה זה, שני הצדדים, נמנעו מהבאתן.

מחד, התובעת טענה, כי אינה חייבת לנתבע דבר (ראה דיון מיום 23/9/08, עמ' 4, שורה 3), מאידך בשיחה אשר הוקלטה בינה לנתבע, ואשר הושמעה בדיון שהתקיים ביום 23/9/08, נשמעה התובעת כמודה בקיומו של חוב על סך 3,200 ₪, ואף בעלה הגדיל וטען בדיון שהתקיים ביום 4/5/09, כי הוא מציע לשלם סך של 7,000 ₪. בעלה של התובעת, אשר הופיע גם בדיון הקודם שהתקיים בפניי, לא היה מציע לשלם סכום זה, אם התובעת לא הייתה חייבת לנתבע דבר.

מנגד, הנתבע טען כל פעם לקיומו של חוב אחר :

א. במסגרת התביעה שכנגד טען לקיומו של חוב על סך 8,300 ₪ המורכב מהסכומים, אשר לא שולמו על ידי התובעת בעבור השרת שנרכש, נכון לשנים 2007-2008, ושעת עבודה עבור הגשת בקשה לחידוש דומיין לשנת 2009 ודמי חידוש.

ב. בדיון שהתקיים בפניי ביום 23/9/08, טען הנתבע לקיומו של חוב בסביבות ה- 10,000 ₪ (ראה עמ' 2, שורה 7).

ידעת גובה החוב אמורה להיות בחזקתו של הנתבע. הנתבע לא הציג גם כל אסמכתא על רכישת השרת בסך של 2,000 \$ כנטען על ידו (ראה דיון מיום 23/9/08, עמ' 2, שורה 30)

ההסכם בין הצדדים לגבי תנאי ההתקשרות נערך בעל פה. מדובר במילה של התובעת למול מילה של הנתבע. הנתבע טוען, כי התובעת קיבלה בעבור שכירת השרת מחיר אטרקטיבי של 800 ₪ לחודש, ולצורך חיזוק טענתו צרף הצעת מחיר מחברת 013, מנגד התובעת טענה, כי הוסכם עימה על 400 ₪ לחודש, וכי היא שילמה לו מעל ומעבר.

הצעת המחיר שצורפה על ידי הנתבע, אין בה להואיל לו, הואיל ויתכן כי התנאים שהסכים עם התובעת, שונים מהאמור בהצעה.

לא עלה בידי, איש מהצדדים להוכיח באמצעות קבלות או חשבוניות מס, מה הוסכם ביניהם. בעניין זה אני דוחה גם את טענת התובע שכנגד, כי בקלטת נאמר במפורש שהתובעת חייבת בעבור 4

בית משפט השלום בחיפה

25 נובמבר 2009

ת"א 2742-09-08 כהן נ' ברנס ואח'

חודשים סכום של 3,200 ₪. הקלטת הושמעה בדיון, וכאמור כל שנשמע שהתובעת מסכימה שעד לחודש אוגוסט קיים חוב של 3,200 ₪.

גם החשבוניות/קבלות אשר צרפו הצדדים אינם מחזיקים את גרסתם לגבי החוב הנטען. המסמכים המצויים בתיק בית המשפט המעידים על תשלום לטובת התובע

סוג המסמך	סכום
אישור בנק לאומי בדבר הפקדת מזומן על ידי התובעת לטובת הנתבע מיום 25/9/06	210.30 ₪
אישור בנק לאומי בדבר הפקדת מזומן על ידי התובעת לטובת הנתבע מיום 11/9/07 (ישנו מסמך נוסף מאותו מועד שאינו ברור)	810.3 ₪
חשבונית מס קבלה מיום 13/9/07 מספר 02/000009	1,600 ₪ (צורפה לכתב תביעה שכנגד)
העברה לטובת הנתבע ביום 3/12/07	1,000 ₪ (הנתבע הנפיק חשבונית מס/קבלה מספר 02/000012 בעבור סכום זה)
אישור בנק לאומי בדבר הפקדת מזומן על ידי התובעת לטובת הנתבע מיום 28/5/08	1620 ₪ (ישנה חשבונית מס מאותו מועד 01/000124 על סך 1,600 ₪)
אישור בנק לאומי בדבר הפקדת מזומן על ידי גורביץ מרגריטה לטובת הנתבע מיום 24/8/08	200 ₪ (ישנה חשבונית מס מאותו מועד מספר 01/000126 על סך 200 ₪)
סה"כ	5440.6

סכום זה אינו עולה בקנה אחד עם אף אחד מהסכומים להם טוענים הצדדים :

לפי גרסת התובע שכנגד : ההסכם היה 800 ₪ לחודש * 24 חודשי התחייבות = 19,200 + 500 ₪ בעבור הבקשה לחידוש הדומיין. סה"כ הסכום אותו אמורה הייתה התובעת לשלם – 19,700. מסכום זה יש להפחית את הסך ששולם לעיל 5,440.6, מתקבל שסך חובה עומד על 14,259.4. אם כך פני הדברים, לא היה מקום בכתב התביעה שכנגד לטעון כלפי התובעת לחוב בסך של 8,300 ₪.

לפי גרסת התובעת – ההסכם היה 400 ₪. בהנחה שמדובר ב- 24 חודשים כטענת הנתבע, הרי הסכום שהיה עליה לשלם הוא 9,600, בהפחתה של 5,440.6 שכבר שילמה, סה"כ חוב 4,159.4. גם סכום זה אינו עולה בקנה אחד עם האמור בהקלטה או עם טענת בעלה כי מסכים לשלם סך של 7,000 ₪.

בית משפט השלום בחיפה

25 נובמבר 2009

ת"א 2742-09-08 כהן נ' ברנס ואח'

17. אין חולק, כי הדומיין נרכש מכספי התובעת על ידי מר חגיבי, ובתחילה נרשם על שמו והועבר
אחר כך לנתבע. (ראה עדות מר חגיבי, דיון מיום 23/9/08, עמ' 2, שורה 18, עדות הנתבע, שם, שם,
שורה 14, עדות התובעת, שם עמ' 1 שורה 9, עמ' 3 שורה 20), ולכן לכאורה היה מקום להורות על
העברתו על שמה.

עם זאת, אני דוחה את תביעתה להעבירו על שמה מהנימוקים הבאים :
א. התובעת טענה, כי מר צחי רייפר משתמש בדומיין שלה (ישיבה מיום 23/9/08 עמ' 3-4). התובעת
לא טרחה לצרפו לכתב התביעה, ולא הוצגה אסמכתא כי הוא משתמש בדומיין שלה. ככל שכן, בית
המשפט לא יתן ידו לפגיעה בקניינו של מר רייפר.

ב. אני מאמינה לנתבע כי התובעת חבה לו, אלא שכאמור לעיל לא עלה בידי הצדדים להוכיח במדויק
את גובה החוב. אי לכך, אין מקום להורות על העברת הדומיין על שמה, כל עוד לא הוכח על ידה כי
עמדה בהסכם שלה עם הנתבע, ומשהאמנתי לעדות מר חגיבי כי הוא הועבר על שם הנתבע לבקשת
התובעת.

ג. הנתבע טען, כי מידי שנה יש להגיש בקשת חידוש דומיין בפני רשם הדומיינים, כדי שלא יתפנה
למכירה לכל אדם אחר, וכי הוא הגיש בקשה לחידוש דומיין לשנת 2009, ודמי החידוש לא שולמו על
ידי התובעת.

לא הוצגה כל אסמכתא על ידי הנתבע לחידוש הדומיין, עם זאת עו"ד נעמי אסיא, בספרה **דיני
מחשבים** (מהדורה שלישית- כרך שני), עמ' 69, כותבת, כי בישראל יש לחדש את הרישום כל
שנתיים. אי לכך, אין זה משולל יסוד כי הנתבע היה צריך להגיש בקשה לחידוש רישום בשנת 2009.
התובעת לא הציגה כל אסמכתא כי שילמה לנתבע בעבור חידוש הדומיין, או היה בכוונתה לעשות
כן.

אי לכך, אני דוחה את התביעה העיקרית, ומקבלת את התביעה שכנגד, רק בגובה החוב אשר הודה
בעלה של הנתבע 7,000 ₪.

סיכום של דבר

התביעה העיקרית נדחית.

אני מקבלת באופן חלקי את התביעה שכנגד. הנתבעת שכנגד תשלם לנתבע שכנגד סך של 7,000 ₪,
בתוך 30 יום, שאם לא כן ישא הפרשי הצמדה וריבית מהיום ועד ליום התשלום בפועל.

אני רואה ליתן צו עיקול על הדומיינים, נשוא הבקשה מ- 4/5/09.

בית משפט השלום בחיפה

25 נובמבר 2009

ת"א 2742-09-08 כהן נ' ברנס ואח'

הואיל ושני הצדדים, גילו טפח והסתירו טפחיים, איני רואה לחייב בהוצאות.

המזכירות תמציא העתק מפסק דין זה לצדדים.

ניתן היום, ח' כסלו תש"ע, 25 נובמבר 2009, בהעדר הצדדים.

חנה לפין הראל

חנה לפין הראל, שופטת